

Съдържание

1. Балканските страни изучават ефекта на заплануван газопровод от Азербайджан
2. Катар увеличава производството на LNG с 30%, като пренебрегва ембаргото на коалицията водена от Саудитска Арабия
3. Природният газ в румънския енергиен микс: стратегическа важност и косвени бариери
4. Първи газ, доставен от находище в Северно море
5. Битката на Катар за пазарен дял при LNG
6. Ирак е новият петролен крал, удря Саудитите в най-бързо развиващия се пазар

Newsletter Content

1. Balkan countries study effect of planned gas pipeline
2. Qatar to boost LNG output by 30%, flouting Saudi-led boycott
3. GGP: NATURAL GAS IN THE ROMANIAN ENERGY MIX: STRATEGIC IMPORTANCE AND CIRCUMSTANTIAL BARRIERS
4. First Gas Delivered from North Sea Field
5. Qatar's battle for LNG market share
6. Iraq is new oil king, beats Saudis in fastest growing market

Балканските страни изучават ефекта на заплануван газопровод от Азърбайджан

7 Jul 2017, argusmedia.com

Вашингтон, (Argus) - Балкански държави разработват модели за предложените газопреносни системи, в очакване на бъдещи доставки от Азърбайджан, отбелязва американски съветник, като целта им е, в регионален план да се интегрират до края на годината.

Проучване, финансирано от американски данъкоплатци, преди да заработи проекта Trans-Adriatic Pipeline (TAP), има за цел да подтикне енергийните министерства в седем страни от Югоизточна Европа да планират през 2025 г. търсенето на природен газ, смята William Polen, старши директор в Американската Енергийна асоциация, неправителствена организация, която администрира проучването.

TAP ще започне от Азърбайджан и ще стигне до Италия и се очаква да бъде завършен до края на десетилетието, като един от няколкото тръбопровода за Южния коридор, изграден, за да пренася каспийски газ до Европа. Г-н Polen каза, че се очаква TAP да засили интереса към изграждането на тръбопровод на север, от Албания към Хърватия, известен като Йонийско-Адриатически газопровод.

Планираният от Хърватия терминал за внос на втечен природен газ от 1.45 млн.тона/mn t/yr Krk може да осигури по-рано от 2020 г. повече газ за тази страна.

Хърватия и България разполагат с широки газоразпределителни системи в региона, докато Албания, Косово, Босна, Черна гора и Македония не разполагат с такива.

Миналият месец, след подписване на споразумение, Асоциацията предостави на страните софтуер и направи обучение, за да ги подпомогне при направата на свое собствено моделиране за природния газ. Резултатите ще бъдат комбинирани в база данни и ще бъдат анализирани през следващата година. Г-н Polen каза, че консервативният подход на кредиторите за газопроводите ще насърчи страните да не се опитват да преустроят инфраструктурата си.

ЕК и Енергийната общност в ЕС финансират някои проекти за газопроводи в региона. Американската агенция за международно развитие финансира балканското газово моделиране с около \$500 000, каза Polen и това и дава уникална роля да се свържат всички страни в региона.

"Ако фокусираме сътрудничеството в техническите въпроси ..., което ще поставя основите на по-големи успехи на пазарите на едро и при търговските режими", каза той.

**ТЕКСТЪТ НА СТАТИЯТА
МОЖЕ ДА ВИДИТЕ [ТУК](#)**

Катар увеличава производството на LNG с 30%, като пренебрегва ембаргото на коалицията водена от Саудитска Арабия

By MOHAMMED ALY SERGIE on 7/4/2017,
worldoil.com

Доха (Bloomberg) - Qatar Petroleum, най-големият производител на втечен природен газ, в рамките на бойкота на коалицията от държави, управлявана от Саудитска арабия, планира да увеличи производството с 30% в рамките на седем години, стъпка, която би заздравила ролята на страната от Залива като основен доставчик на енергия.

Държавният производител удвоява до 4 млрд куб.фута на ден/Vscfd като цел за производствен капацитет при нов проект в северната част на Катарската част на най-големия депозит на природен газ в света, заяви пред репортери в Доха изпълнителният директор Saad Sherida Al Kaabi. Това ще повиши общото производство на втечен природен газ в Катар до 100 милиона тона годишно от сегашното ниво от 77 милиона тона, каза той. Търсенето на втечен газ нараства по-бързо от това на петрола, каза Al Kaabi.

"Доставките на втечен природен газ са предостъпни и в процес на разботване са много проекти, но очакваният ръст в търсенето е много голям", каза той. "Всички проучвания показват, че между 2021г. и 2024 г. ще има недостиг на газ поради по-голямото търсене. Ето защо стартирането на нашия проект ще бъде между 2022 г. и 2024 г., в периода, когато ще има търсене на пазара."

Катар няма да спира доставките на природен газ за Обединените арабски емирства, заяви той, дори когато ОАЕ, заедно със Саудитска Арабия, се опитва да изолира Катар в Персийския залив в безпрецедентен регионален спор. Съседите на Катар настояват той да замрази връзките си с Иран, с когото споделя огромното офшорно газово поле. Катар отрича твърденията на коалицията, че спонсорира тероризма и каза, че исканията на групата държави са били подготвени да бъдат толкова трудни, че да ги отхвърли.

ОАЕ внасят газ от Катар чрез тръбопровод, управляван от Dolphin Energy Ltd., собственост на Mubadala Development Co. от Абу Даби, Total SA и Occidental Petroleum Corp. Линията доставя газ на ОАЕ и на Оман и може да пренася 3.2 Vscfd, използвайки само около две трети от този капацитет. Qatar Petroleum предприема "съдебни действия", след като Националната нефтена компания на Абу Даби обяви извънредни обстоятелства за спиране на доставките на кондензат, лек петрол от Катар, събщи Al Kaabi във вторник.

Qatar Petroleum прекрати 12-годишната забрана за нови проекти в Северното поле, което позволи на компанията да прецени, как сегашната ѝ степен на добив засяга гигантския запас. Катар, най-големият износител на хелий също, продължава да продава газ, изпращайки пратки по море, каза Al Kaabi.

ТЕКСТЪТ НА СТАТИЯТА МОЖЕ
ДА СЕ ВИДИ [ТУК](#)

Природният газ в румънския енергиен микс: стратегическа важност и косвени бариири

June, 2017, naturalgasworld, by Radu Dudau

Този документ първоначално е публикуван от Energy Policy Group през Май 2017г.

Стратегическо значение на природния газ

Природният газ е най-важната форма на енергия в структурата на крайното потребление в Румъния. През 2015 г. природният газ представлява 29% от общото търсене, следван от нефтопродуктите с 26%, 19% възобновяеми енергийни източници (включително хидроенергия), 17% въглища и 9% ядрена енергия. Потреблението на газ е почти еднакво разделено между битовия и

индустриалния сектор – последният използва природния газ главно в производството на електроенергия и като суровина в нефтохимията.

Проектът на Енергийната стратегия за периода 2016-2030 г. с перспектива до 2050 г. определя на природния газ основна роля и през следващите десетилетия. През 2030 г. според прогнозите, направени по модела PRIMES, газът ще представлява 26% от крайното енергийно потребление, което въпреки лекото намаление спрямо 2015 г. все още ще означава, че той е на първо място. Относителното намаление от 3% ще е от увеличението на дела на ВЕИ, който ще достигне 22%.

До 2030 г. ще трябва да се заменят около 1800 мегавата генерирани мощности, за да се запази общият газов капацитет в сегашния си размер.

Черноморските газови полета са национален проект със стратегическо значение поради много причини: гарантира се енергийната сигурност чрез поддържане на ниско ниво на зависимост от вноса, което се вижда и от стрес теста, направен при изготвянето на новата енергийна стратегия; принос в икономическа стойност, създаването на работни места, ноу-хау и трансфер на технологии, както и за общото регионално значение на Румъния като потенциален износител на енергия. Несъмнено Румъния може да се превърне в регионален център за търговия с газ/газов хъб

За постигането на тези стратегически цели е необходимо да се изгради вътрешният газов пазар, като се развие необходимата инфраструктура и се създаде конкурентна, прозрачна и недискриминационна търговска рамка. В тази връзка правителствената спешна наредба (GOE) № 64/2016, влязла в сила на 1 април 2017 г., доведе до значителен напредък чрез либерализиране на сегмента на газовия пазар на едро и чрез установяване на задължителна квота за търговия на организирани пазари.

Косвени бариери

Въпреки това, текущите обсъждания на правителствената Наредба GOE No. 64/2016 представиха предложения, които веднъж приложени, биха представлявали реални бариери за развитието на националната газова индустрия.

Предложено е задължителна търговия на 100% от обема на произведените в Румъния количества газ на централизираната платформа за обмен, както и тези, продавани от доставчици на пазара на едро. Това би било несравнимо прекомерно и непрактично ограничение, неотговарящо на начина, по който пазарът наистина работи. Участниците на пазара трябва да имат достъп до разнообразни и сложни инструменти (т.е. договори с различен падеж и диференцирани условия), за да могат да оптимизират портфейла си от договори. В противен случай те очевидно няма да са конкурентни в региона; Освен това и по-важното е, че крайните потребители няма да могат да се възползват от най-добрите цени.

Централизираните платформи за обмен с ограничения си брой официални рамкови договори, не могат да предложат пълния набор от инструменти за оптимизация - още по-малко за един незрял пазар на природен газ.

Търговията върху платформа за обмен обикновено е право, а не задължение на участниците на пазара. Сега разбира се, на пазара на стоки, който все още е млад и растящ, е оправдано да се наложи задължителен минимален процент на търговия, на първо място - за да се създаде конкурентна рамка. Този процент обаче трябва да бъде разумен и добре обмислен: 30-40%, може би 50% - цифрата следва да бъде резултат от стриктно проучване на румънския пазар с неговите специфични данни.

След това беше внесено и предложение за отнемане на оперативния лиценз на платформата за обмен, която в момента е в експлоатация, Румънската стокова борса (BRM), за да упълномощи един оператор, държавната OPCOM (Operatorul Pieței de Energie Electrică și Gaze Naturale) също беше представена. Приведените в подкрепа на това предложение причини са недостатъчни. Тези дискусии в румънския парламент бяха придружени от скорошен „дебат“ в медиите, който породил съмнения относно "благоприятната възможност" на проекта за газопровод BRUA. BRUA (румънският сегмент на газопреносния коридор България-Румъния-Унгария-Австрия, който трябва да бъде построен от Трансгаз) е представен като риск за енергийната сигурност и е

"развенчан" като тръбопровод, посветен на износа на газ, с предполагаемо въздействие на повишената цена на природния газ и отнемането на ценен природен ресурс.

Но това описание е не само погрешно, но и в разрез с поставената цел и е обезсърчаващо. Грешно, тъй като BRUA, далеч не е враждебен инструмент към газовите ресурси на страната, всъщност е шанс на Румъния да развие своята система за транспортиране на природен газ с помощта на европейско съфинансиране, за да се превърне в съществена част от регионалната тръбопроводна система, наречена Вертикалният коридор, свързващ Егейско море с Балтийско море. Така, през 2020 г. през България, румънските потребители ще имат достъп до нов газов източник от Южния коридор, който ще свързва Каспийския басейн с южната част на Италия.

След провала на проекта "Набуко", който на практика се самоунищожи, вече е самоуверено да се постави под въпрос полезността на BRUA, като се има предвид, че BRUA е икономически по-реалистичен и практически по-напреднал наследник, способен ефективно да интегрира Румъния в Единния европейски газов пазар.

И накрая, връщането отново за "обсъждане" на вече обсъдени, установени и впоследствие внедрени в националната енергийна политика - включително чрез "закона BRUA" (Закон № 185/2016) - обезкуражава, тъй като прави безполезно самото понятие за стратегическо планиране в енергийния сектор.

По отношение на често използваната "заплаха" от повишаването на цените на природния газ след либерализирането на пазара и изграждането на BRUA, трябва да се напомни, че през по-голямата част от 2016г. цените на вътрешния пазар надвишаваха равнището на вносните цени, което доведе до значителен скок на вноса. [1]

Сега политиката на изолация от регионалната газопреносна мрежа чрез поддържане на техническата невъзможност за износ заради разликата в налягането между румънската и съседните транспортни системи, може да доведе до спад на цените на вътрешния пазар. Но дългосрочният ефект ще бъде опустошителен за цялата газова индустрия по очевидни причини: инвеститорите няма да инвестират милиарди долари в проучването, разработването и добив в газови находища без гарантиран достъп до пазара.

Никой не възпрепятства румънската държава да въведе индустриални политики за стимулиране на местното използване на природен газ. Както се подчертава в проекта на новата енергийна стратегия, интересът на страната е да изнася, доколкото е възможно, продукти с по-висока преработвателна стойност, отколкото сурова енергия. И все пак, най-важното е, че крайният потребител на енергия ще се възползва най-много от наличието на конкурентен и прозрачен газов пазар с многобройни източници, а не от постоянно положение на виртуална изолация или чрез налагане на държавни монополи.

Румъния разполага с всички елементи, за да стане регионален газов център: конкурентни, ненадминати природни ресурси в региона, широка транспортна, дистрибуторска и складова инфраструктура, разнообразни професионални умения, формирани в продължение на повече от столетие на промишлена дейност в този сектор. Спирането на налагане на бариери сама на себе си би било добро начало.

====

[1] Разбира се, цените на природния газ също могат да се покачат. Освен това има типични сезонни ефекти, с повишаване цените през зимата. Тук регулаторната рамка за либерализиране на пазара трябва да гарантира, че доставчиците на газ, в частност, не притискат цените между свободния пазар на едро и все още регулирания сегмент на доставките.

**ПЪЛНИЯТ ТЕКСТ НА АНАЛИЗА
МОЖЕ ДА ВИДИТЕ [ТУК](#).**

Първи газ, доставен от находище в Северно море

by Andreas Exarheas/Rigzone Staff, June 28, 2017

Repsol Sinopec Resources, Великобритания съобщи, че първият природен газ от полето Cauley, е доставен по график. Полето е

третото и последно ново откритие, което ще бъде въведено в действие по време на основното преустройство на района Montrose в Централното Северно море.

Брутното нарастване на продукцията от Cauley, Godwin и Shaw (въведен в действие през май) се очаква да достигне 40 000 барела петролен еквивалент на ден. Това ще удължи живота на съоръженията в Montrose до 2030 г., инсталирани през 1976 г., според Repsol Sinopec.

"Безопасната и успешна доставка от тези полета е голямо постижение за Repsol Sinopec и подчертава промяната на нашия бизнес", каза Брайън Уинтън, генерален директор на Montrose и Arbroath в изявление на компанията.

"С подкрепата на нашите акционери и партньора ни Magubeni, сме преодолели значителни технически и наследени предизвикателства за безопасното увеличаване на икономическото възстановяване на тези исторически области и съоръжения. Вече можем да очакваме с нетърпение да добиваме от Montrose още 15 години ", добави той.

"Все още има милиарди барели петрол и газ в басейна и максимизирането на икономическото възстановяване на тези полета и поддържането на хиляди работни места в Обединеното кралство, помага за сигурността на доставките и значително подсилва британската икономика", добави той.

СТАТИЯТА МОЖЕ ДА
ПРОЧЕТЕТЕ [ТУК](#).

Битката на Катар за пазарен дял при LNG

June 2017, by Stasa Salacanian,
studies.aljazeera.net

През 2005 г. Катар наложи самостоятелно мораториум върху бъдещото развитие на газовото находище Северно поле, но наскоро той прекрати мораториума, в защита на водещия пазарен дял на страната при LNG, тъй като нови глобални играчи бързо разшириха производството си.

Според изпълнителния директор на Qatar Petroleum, Saad al-Kaabi, развитието в южната част на Северното поле ще осигури капацитет от 2 милиарда кубически фута на ден или 400 хиляди барела нефтен еквивалент и ще увеличи производството на полето с около 10%, когато стартира добивът от пет до седем години. (3)

С износ от 77,2 милиона метрични тона, Катар е най-големият глобален износител на LNG, позиция, която държи повече от десетилетие. (4) Но въпреки впечатляващите възможности, отличната инфраструктура, силна и стабилна продукция, световният пазарен дял на Катар намалява. (5) Предполага се, че Катар вероятно ще загуби водещата си позиция през следващите

няколко години, тъй като новите огромни производствени мощности ще доставят на пазара. Австралия до 2018 г. ще има най-големият капацитет за втечняване в света, който се очаква да нарасне до 85 милиона тона годишно (МТРА), в сравнение с 43,7 МТРА през 2016 г. В Съединените щати 57,6 МТРА са в процес на изграждане. (6)

Едно смело, но изчислено движение

Решението на Катар да размрази развитието на Северното поле предизвика изненади. Бюджетните ограничения и рестриктивната финансова политика от една страна и развитие, насочено към колосални инфраструктурни проекти, необходими за Световната купа по футбол през 2022г., от друга, водят до заключението, че страната за известно време няма да стратира големи енергийни проекти. Според Международния валутен фонд последните непроменени пониски цени на петрола и газа оказват неблагоприятно въздействие върху фискалните резултати, тъй като през последните двадесет години износът на въглеводороди представлява средно 80% от износа на стоки и услуги в страната. (7).

Въпреки че Катар е в отлична позиция да се конкурира с някои от установените износители на втечен природен газ (както и с природния газ от Русия по газопровод), ситуацията на пазара драстично се промени от златните времена на 2000 г., когато маржовете на печалбата бяха високи и пазарите растяха. Намаляването на цените и новите обеми, идващи от нови играчи като Австралия, Съединените щати и може би в бъдеще Иран, променят пазарната динамика

в полза на купувачите, тъй като те предпочитат краткосрочни договори.

Според Хауърд Роджърс, председател на Програмата за научни изследвания в областта на природния газ в Оксфордския институт за енергийни изследвания (OIES), фокусът сега, наистина е, върху периода отвъд предстоящото очаквано пресищане с LNG, т.е. когато пазарът се върне в баланс най-рано до средата на 2020 г. "В бъдеще ще има по-малко възможности за продажба на LNG на базата на дългосрочни петролно обвързани договори, и така базовата цена на доставчиците ще стане все по-важна" (10).

Независимо от това, решението на Катар да вдигне мораториума според него е "точният ход, направен от играч с нисък разход, който има много ресурси - да го каже гръмогласно, за да плаши конкуренцията". (11) Също така се очаква търговията с LNG да се увеличи до 2020 г. с 50% .

В отговор конкурентните проекти с по-високи разходи или ще се отложат, или ще се прекратят - особено ако купувачите са по-малко склонни да се съгласят с необходимите (по-високи) равномерни цени в очакване на по-добра сделка от Катар. (13) Друга причина за катарския смел ход може да е заради осъзнаването, че бъдещите азиатски планове разчитат на енергиен микс, включително въглища и възобновяеми енергийни източници. Въпреки че няма недостиг на газ, има недостиг на запас, който може да се развие и транспортира на големи разстояния до пазара, или чрез LNG или по тръбопровод, за по-малко от \$ 7-8 / mBtu. (14)

Битката за пазарен дял

По някакъв начин Катар е изправен пред предизвикателство, подобно на това на Саудитска Арабия на петролния пазар, тъй като конкурентите увеличават пазарните си дялове, като същевременно намаляват цените. Катар ще се бори за своя пазарен дял като най-печелившия продавач на втечен природен газ, като се възползва от най-ниските производствени разходи в отрасъла.

Въпреки това се смята, че Катар няма да доминира на следващата вълна на ВПГ, както направи през 2000-та; Тази роля вероятно ще се падне на САЩ. Но като производител с най-ниски разходи ще се възползва изключително от новото нискостойно производство, което използва възможностите на пазарите, където цените в хъбовете се определят от международен арбитраж между производителите с по-висок променлив разход от САЩ и стратегията на Русия за цена спрямо обема на газопровода на нивото на цените на европейските хъбове. (18)

Геополитически интереси

Новата катарска стратегия за втечен природен газ може сериозно да бъде прекъсната поради дипломатическия разрыв със Саудитска Арабия, Египет, Обединените арабски емирства и Бахрейн, които прекъснаха отношенията си с Катар и наложиха ембарго. Тези държави затвориха въздушните, морските и сухопътните трасета, удряйки контейнерните пратки до Катар; Но досега имаше малък знак, че

доставките на втечен природен газ са засегнати от това. Въпреки загрижеността си за прекъсване на доставките, в момента пазарът на втечен природен газ е спокоен. Анализатори не очакват доставката на LNG от Катар на неарабски потребители да бъде прекъсната, но промяната в търговския поток и замяната на износа на природен газ в ОАЕ биха могли да повлияят на цените на LNG. Обединените арабски емирства внасят около 1,8 милиарда кубически фута дневно газ от Катар чрез газопровода Dolphin. "Това е значителен обем и въпреки че пазарът на втечен природен газ не е недостатъчен, замяната на такава количество с LNG не от Катар, би могло да окаже въздействие върху цените на LNG." (20)

Ако сегашният разрив между арабските страни се задълбочи, нарушавайки доставките на втечен природен газ от Катар, това може да има тежки последици за страната. За да се предотврати това, е време Доха да монетизира умело изградените си връзки с Изтока и Запада и с помощта на своите съюзници да се опита да облекчи ситуацията, която може да застраши стабилността на целия регион.

=====

(3) (2017) "UPDATE 4-Qatar restarts development of world's biggest gas field after 12-year freeze", Reuters Africa , 4 April, <http://af.reuters.com/article/energyOilNews/idAFL5N1HB1RQ?pageNumber=2&virtualBrandChannel=0&sp=true> (accessed 6 of June 2017).

(4) (2017) "IGU 2017 World LNG Report", International Gas Union (IGU), <http://www.igu.org/sites/default/files/103419->

[World_IGU_Report_no%20crops.pdf](#) (accessed 6 June 2017), 9.

(5) Ibid.

(6) Ibid., p. 19.

(7) "Qatar Selected Issues" (2017), IMF Country Report No. 17/89, International Monetary Fund Publication Services,

<http://www.imf.org/en/Publications/CR/Issues/2017/04/10/Qatar-Selected-Issues-44813>

(accessed 6 June 2017), 9.

(10) (2017) H. Rogers, 6 June, Email interview.

(11) Ibid.

(13) H. Rogers (2017) "Qatar Lifts its Energy Moratorium", The Oxford Institute for Energy Studies,

<https://www.oxfordenergy.org/wpcms/wp-content/uploads/2017/04/Qatar-Lifts-its-LNG-Moratorium.pdf> (accessed 5 June 2017), 4.

(14) Ibid.

(18) H. Rogers, interview.

(20) S. Vakhshouri, interview

**ПЪЛНИЯТ ТЕКСТ НА АНАЛИЗА
И ПЪЛНИЯТ СПИСЪК С
ПОЛЗВАНИТЕ ИЗТОЧНИЦИ
МОЖЕ ДА ВИДИТЕ [ТУК](#).**

Ирак е новият петролен крал, удря Саудитите в най-бързо развиващия се пазар

By *DHWANI PANDYA AND DEBJIT CHAKRABORTY* on 6/14/2017, *worldoil.com*

Мумбай (Bloomberg) - Ирак печели голямо предимство пред Саудитска Арабия в качеството на най-бързо развиващия се потребител на петрол в света, в условията на растяща надпревара между добиващите петрол да запазят своите най-ценни пазари. През м. май Ирак е най-големият доставчик на суров петрол в Индия за трети месец, доставяйки 1 MMbpd, според данните за доставка, събрани от Bloomberg. Иракските доставки представляват 23% от покупките на Индия миналия месец, което е увеличение средно с 19% за предходните четири месеца, докато делът на Саудитска Арабия е спаднал с 1% до 17%, показват данните.

Производителите на петрол са изправени пред нарастваща конкуренция на основни пазари като Китай и Индия, като ОПЕК и партньорите на организацията продължават усилията си за ограничаване на добива, за да намалят глобалното пренасищане. Икономиката на Индия в размер на 2 трилиона долара внася над 80% от необходимия й за потребление суров петрол и IEA очаква през 20140 г. страната да бъде най-бързо разрастващият се потребител.

"Когато става въпрос за доставка на суров петрол, Саудитска Арабия е била кралят, но сега става принц", каза R. Ramachandran - ръководител на държавните индийски рафинерии Bharat Petroleum, втори по големина в Индия. "Предпочитането на иракския суров петрол ще продължи, тъй като индийските рафинерии продължават с подобренията си."

Ирак, който години наред е бил доставчик № 2 в Индия, успя да изпревари саудитците, тъй като през последните няколко години индийските рафинерии направиха съществено обновяване на съоръженията си, което им позволява да преработват суров продукт с по-високо съдържание на сяра.

Страните от Близкия Изток пък подобриха пристанищната си инфраструктура, за да осигурят стабилно снабдяване. Иракският петрол е бил по-малко предпочитан поради закъснения и несъответствия в превозите, тъй като, според Ramachandran, страната от Персийския залив не разполага с необходимата пристанищна инфраструктура. "Иракският суров петрол придобива привлекателност и е много подходящ за нашите рафинерии", каза Mukesh Kumar Surana, ръководител на Hindustan Petroleum. "Ирак излезе от недостига на доставки и цените са много конкурентни".

**ТЕКСТЪТ НА СТАТИЯТА МОЖЕ
ДА ВИДИТЕ [ТУК](#)**

Уточнение

Unsolicited mail: Ако не желаете да получавате този бюлетин, моля да се отпишете от адресния списък като изпратите обратно съобщение на cbbsinfocenter@gmail.com

Правата по превода на всички статии принадлежат на издателите на настоящия информационен бюлетин.

Контакти за повече информация:

Алекс Алексиев

alexalex@aol.com

Васко Начев

vasko@infonetbg.com

Илиян Василев

idvassilev@innoenergy.biz

За мнения и препоръки може да посетите фейсбук-страницата на бюлетина:
<https://www.facebook.com/EP-Oil-and-Gas-Newsletter-501490733299005/?ref=bookmarks>